

a deconstruir, como dicen sus socios de gobierno, de Compromís, para dejar que la naturaleza siga su curso?

Gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Tormo.

Li contestarà l'honorable conseller d'obres públiques, senyor España.

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Señor diputado, lo primero es que le pediría a su grupo un poco de respeto con las insinuaciones que hacen de otros diputados y senadores elegidos por todos los valencianos. (*Aplaudiments*) Insinuaciones... (*Veus i algú diu: «Bueno, Arcadi, per l'amor de Déu! Lo que nos han dicho a nosotros.»*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

Senyories, per favor. (*Veus*)

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

...Insinuaciones intolerables (*se sent una veu que diu: «¡Qué piel más fina, señor!»*) sobre muchos socialistas y de otros partidos políticos que han sufrido la violencia de ETA. (*Veus*)

Dicho esto...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Un segon, conseller. Un segon, conseller.

Senyories, el conseller pot respondre, en silenci, a la pregunta formulada pel senyor Tormo? (*Veus*)

Demane silenci. (*Veus*) Demane silenci.

Disculpe la interrupció, senyor conseller.

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Dicho esto, respecto a la pregunta que plantea, es evidente que estamos en un nuevo escenario, que es una buena reflexión sobre la relación que tenemos que tener con

nuestro desarrollo económico y la naturaleza. Por lo tanto, yo creo que es una reflexión positiva que se realiza aquí y en el resto de Europa, sobre todo aquí, que el Mediterráneo saben que es zona cero del cambio climático. Por lo tanto, esa reflexión es bienvenida.

En segundo lugar, cada playa, cada ayuntamiento son diferentes. Son los ayuntamientos, junto con costas del ministerio, los que tienen que decidir, en función de los intereses, dialogando con los sectores económicos y sociales, si utilizan una reparación tradicional o apuestan por otro tipo de infraestructuras verdes, siempre en el marco de diálogo. No nos ceguemos, el equilibrio está entre el respeto al medio ambiente y el crecimiento.

Y, por último, yo, respecto... Me han recordado mucho las intervenciones de su grupo, de los tres, a José Luis Cuerda. Y menos mal que, en la vida, casi todo es contingente.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Compromís per a formular la pregunta al president del Consell.

Il·lustre diputat, Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, president.

M'agradaria que, durant la meua intervenció, m'acompanyara este triangle rosa, símbol que utilitzaven els nazis per a identificar les persones LGTBI en els camps d'extermini, en memòria de les víctimes de l'holocaust, del poble jueu i gitano, de les persones discapacitades i dels presoners polítics. Perquè qui nega el passat és perquè està disposat a repetir-lo. Nazis mai més! (*Aplaudiments*)

Ara i aquí, senyor president, mentres alguns s'inventen polèmiques per a dividir-nos, nosaltres parlem dels problemes reals i de la gent normal. I un gran problema dels valencians i les valencianes és el servei de rodalies. El que hauria de ser un servei per a facilitar-nos la vida en el nostre dia a dia s'ha convertit en un problema i en una preocupació per a moltíssimes persones que han d'arribar a hora a la faena, a classe o que no poden passar més temps amb els seus familiars o els seus amics per culpa de Renfe.

No és la primera vegada que, des de Compromís, portem esta qüestió al Ple de les Corts. Ho hem fet en 2016, en 2017, en 2018 i en tots els debats hem arribat a la mateixa conclusió: des de Madrid o no saben o no volen gestionar bé este servei. Per això, vàrem aprovar una resolució en estes Corts, demanant la transferència de les competències de rodalies, amb un pla d'inversions i de finançament necessari.

I és que la situació dels últims anys no només no ha millorat, sinó que, a més, s'ha degradat de tal manera que s'ha convertit en insostenible. Segons les dades que hem obtingut en Compromís, en 2019 es van cancel·lar 7.593 trens a la nostra terra, una mitjana de 21 al dia, 21 trens suprimits al dia en la nostra terra, i a això cal sumar-li els retards, cal sumar-li la falta de connexions o la incomoditat de viatjar moltes vegades com a sardines. Això suposa, només en l'any 2015, un augment del 1.300 % en cancel·lacions des de 2015.

Però hui no vull parlar només de números, sinó de les persones que hi ha darrere d'eixos números, de les vides que es veuen afectades per eixes cancel·lacions, per eixos retards o per la falta de connexions. Vides com les de la gent que hui ens acompanya ací, en el ple, de la plataforma d'Indignats amb Renfe; o vides com les de la gent que m'ha fet arribar les seues històries a través de les xarxes socials, més de dos-centes històries en només dos dies.

Perquè ací hem de pensar en què suposa que una persona arribe tard al lloc de treball tots els dies, el que suposa per a la seua feina, gent que ha perdut la seua feina, gent que ha hagut de deixar la seua feina perquè li era impossible arribar-hi. Hi ha històries d'estudiants que, després de preparar un examen durant mesos, no han pogut fer l'examen perquè Renfe els va deixar tirats.

Situacions que es repetixen en hora punta: no arriba el tren; no hi ha cap informació; incertesa total; si arriba, finalment, a viatjar com a sardines i, si no arriba, hi ha gent que s'autoorganitza per a agafar el cotxe i eixe és un gran problema, que la gent acabe agafant el cotxe perquè baixen les estadístiques, baixa la gent que utilitza el servei, gent que es passa al bus, en el millor dels casos, o al cotxe, en el pitjor dels casos. I les dades ho corroboren, des de 2006 s'han perdut deu milions de passatgers en Renfe, la mitat. I això no pot ser, no pot ser que denigrem el servei perquè la gent no l'utilitze i, finalment, acabem tancat un servei perquè no té el que toca d'usuaris.

Com podem parlar, senyor president, de lluitar contra l'emergència climàtica si no tenim un tren de rodalies en condicions i posem més cotxes en les carreteres? Com podem parlar de la conciliació de la vida personal, si la gent ha d'agafar dos trens d'antelació per a poder arribar a hora? Com podem acceptar que un tren tarde més de en 2020 que fa trenta anys? Com podem parlar de vertebració territorial, si tenim zones, com la Marina, sense connexió i el sud amb línies sense electrificar? Com podem lluitar contra el des poblament, si l'interior està totalment abandonat i tenen un servei lamentable?

Estes són algunes de les més de dos-centes històries que m'han arribat i que demostren que les xifres són reals, allò que li deia abans: que patim el pitjor servei de rodalies de l'estat.

Per tot això, per ells i per elles, pels valencians i les valencianes, no podem consentir que continue produint-se esta situació perquè, si volem lluitar contra l'emergència climàtica, un servei de rodalies digne és imprescindible.

Exigim un finançament just perquè les rodalies tinguen més trens i més personal. Exigim inversions per a crear noves línies i modernitzar les ja existents. I exigim, d'una vegada per totes, que ens transferisquen les competències; si no saben

gestionar un servei tant important, ho farem nosaltres. Volem rodalies valencianes, amb tot el que he dit abans, per suposat.

Per això, hui li preguntem des de Compromís: en quin punt es troben les gestions amb el govern central per a la transferència a la Generalitat Valenciana de les competències dels serveis ferroviaris de rodalia després d'una nova setmana de caos, retards i cancel·lacions en este servei.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyor Ferri.

Coincidisc amb vosté sobretot amb una qüestió filosòfica que és fonamental –n'hi ha varies– però n'hi ha una que és fonamental i és que la mobilitat ha d'estar ja vinculada clarament a l'estat del benestar.

És a dir, en molts moments determinats les infraestructures de transport estaven vinculades simplement al que és l'esfera del creixement. N'hi ha una qüestió que és bàsica en estos moments i és que –efectivament com vosté ha dit– milers i milers de persones depenen del transport públic. I del transport públic depèn la conciliació, la seua capacitat de tindre més temps per a gaudir de la vida i que moltes vegades està absolutament vinculada al estrès, a qüestions psicològiques, etcètera. Eixe és un problema, per tant, fonamental que hem d'abordar. I sobretot en allò que fa referència a les rodalies que habitualment són les utilitzades quotidianament.

El servei de rodalies de la comunitat està lluny per suposat –com vosté ha descrit– de les necessitats que té la comunitat. Les rodalies són una mobilitat ferroviària fonamental per a un país i, en definitiva, la que cada dia porta d'un lloc a un altre a milers de valencians i valencianes.

En els darrers anys n'hi ha hagut una aposta per l'alta velocitat –que creiem que sí, que és necessària– però que s'ha fet en detriment de la xarxa convencional de transport per ferrocarril i, especialment, dels serveis de rodalia que poc a poc s'han anat descapitalitzant, tant des de la perspectiva del que és el material físic com sobretot també del personal humà, el capital humà.

Els problemes que pretenia solucionar el Pla de rodalies –impulsat fa dos anys per l'anterior govern– persisteixen, com es demostra ara amb estes cancel·lacions contínues, retards permanents. El ferrocarril és el present i el futur –coincidisc també amb vosté– de la mobilitat sostenible i, per tant, necessita un suport decidit inajornable per part de totes les administracions públiques.

Però esta és una situació que ve de molt lluny i les qüestions en infraestructures no es poden canviar d'un dia a l'altre. En qualsevol cas, és evident que n'hi ha que canviar la tendència i això és el que pretenien els pressupostos de l'estat que van ser rebutjats i que van significar per als valencians, entre altres coses, eixa pèrdua d'inversions fonamentals, 300 milions en inversions per a les rodalies.

Eixa és la situació en la que ens hem trobat després d'anys de deixadesa en els governs del Partit Popular, del 2011 al 2016 va ser una inversió ínfima en rodalies. I ara del que es tracta és de canviar la tendència. I per això, efectivament, hem d'establir..., ja en els propers dies s'establirà una conversa permanent amb el Ministeri de Foment per tal de canviar esta situació.

Perquè el pla que havia dit el ministre Lñigo de la Serna suposava 180 milions d'euros a l'any, i dels 180 milions d'euros a l'any al final no s'ha invertit res pràcticament. Per tant, ara el que es tracta és que les inversions que el pròxim pressupost situe i que han de ser com a mínim aquelles que ens pertocuen i que en la Comunitat Valenciana i en rodalies han de ser més per superar la hipoteca que tenim, intentar per tant aconseguir-ho és el nostre objectiu.

Efectivament –jo coincidisc també amb vosté– que és absolutament urgent que finalment en eixe mapa de federalització també en allò que són les infraestructures s'atenga la necessitat de la capacitat de gestió, per part de la Generalitat, de rodalies. No és per altra cosa sinó per eficiència pura i dura, ho estem veient en Ferrocarrils de la Generalitat que està cada vegada creixent, han portat més de 80 milions de viatgers, creixent i s'està fent cada vegada millor.

Ara bé, nosaltres anem a exigir en esta pròxima reunió que es tindrà el dia 14, anem a exigir que es comence a parlar de la transferència, d'anar pactant la transferència. Però no acceptarem mai eixa transferència si no ve acompanyada dels recursos suficients per intentar, a partir d'eixe moment, poder anar millorant. Perquè si no la transferència per sí mateixa no ens va a solucionar la qüestió.

Nosaltres tenim amb l'executiu del president Sánchez en estos moments qüestions fonamentals d'infraestructures: el corredor, el tren de la costa –que també és fonamental–. I per això també necessitem el finançament adequat per a l'àrea metropolitana i això és el que esperem que es puga fer possible en el nou pressupost, que tant de bo puga eixir ben prompte.

Ara el ministre de mobilitat va anunciar un pla de xoc en rodalies, el 14 de febrer n'hi haurà eixa reunió, i espere que en eixa reunió comencem a millorar una situació que és molt difícil.

Però per la nostra banda sí que..., per a demostrar a més que sí que es poden fer coses quan es gestiona des de la proximitat vull anunciar-li que l'Autoritat de Transport Metropolitana de València llançarà este mes de març el «bonofalles». Per 7 euros es tindran viatges il·limitats en tota la xarxa de Metrovalencia, Metrobús i l'EMT durant els set dies de la setmana fallera. El mateix farem en les festes de Castelló de la Magdalena i en les Fogueres d'Alacant. *(Aplaudiments)*

Perquè això significa eixa capacitat com a model, significa eixa capacitat de poder intervindre directament. Per això la

proximitat i l'autonomia és, a més d'altres coses, un benefici d'eficiència.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Passarem a la pregunta de control que en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana efectua la seua síndica. Senyora Vega, té vosté la paraula.

La senyora Vega Campos:

Sí. Muchas gracias, señor presidente.

Buenos días, señor presidente, vicepresidentes, *consellers*, compañeros.

68 días sin venir aquí a rendir cuentas. Tienen ustedes más vacaciones que los niños en el periodo de vacaciones escolares, desde luego... *(veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

La senyora Vega Campos:

...no tienen ningunas ganas.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories. *(Veus)*

La senyora Vega Campos:

No, ustedes no vienen a rendir cuentas aquí que es lo que tendrían que hacer.

Nosotros queremos preguntarles, en referencia a eso, si ¿va a sufrir algún cambio la política educativa con respecto al inicio de la legislatura, habida cuenta de la manifestación en Orihuela, multitudinaria, donde los padres los pusieron a ustedes en su sitio?

Pero, además, le voy a pedir una cosa, y es que les recuerde a sus socios de gobierno, a los de Compromís, con quien gobiernan ustedes aquí y en el gobierno central, que son aquellos que presumen de pertenecer..., de ser comunistas, de un régimen que lleva a sus espaldas el exterminio de más de cien millones de personas, entre ellos homosexuales